

Zondagmorgen 13 september 2020

Deze keer geen echte column, maar een stukje dat ik een tijdje terug gekregen heb en waar ik door getroffen werd omdat het zo duidelijk weergeeft waarom de wekelijkse kerkgang, voor ons christenen, zo belangrijk is.

Misschien iets om bij stil te staan deze week.

Een kerkdienst

Een kerkganger schreef een brief aan de redacteur van het kerkblad. Hij beklaagde zich, dat de zondagse kerkgang toch eigenlijk zinloos was. Hij schreef: 'Ik ga al zo'n dertig jaar en ik heb in die tijd wel zo'n 3000 preken gehoord. Van het merendeel kan ik me niets meer herinneren. Geen enkele preek zou ik echt na kunnen vertellen. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik m'n tijd heb verspild en dat al die dominees grote tijdverspillers zijn.'

Toen de redacteur deze brief als ingezonden plaatste, ontstond er een felle discussie.

De redacteur was er blij mee: z'n blad werd tenminste gelezen. Dat ging door tot iemand een echte 'uitsmijter' schreef: 'Ik ben nu 30 jaar getrouwd. In die tijd heeft mijn vrouw zo'n 30.000 keer het eten op tafel gezet. Ik kan me echt geen compleet menu van zo'n maal herinneren. Maar ik weet één ding heel goed. Ze hebben me gevoed en de kracht gegeven om m'n werk te doen. Als mijn vrouw me niet elke keer weer te eten had gegeven, dan zou ik er niet meer zijn geweest. Dat geldt ook voor de kerkdienst en de preken. Zonder geestelijk voedsel, zou ik het nooit hebben volgehouden. Ik zou in ieder geval geestelijk dood zijn geweest...'

Want Hij zegt: 'Ik ben het brood des levens; wie tot mij komt, zal nimmer honger' -

Johannes 6,35a

Ali van Leeuwen vlietweg10@gmail.com

Een fijne Zondag in gezondheid wensen

Eva, Jan en Ali

